

erindre det. Det var det, der havde været Hensigten, og det havde mangfoldige Gange i „Politiken“ været udviklet netop ud fra samme Synspunkt, som jeg gør gældende, at det, der sker, er, at der betales til Landbruget for dets Varer, og at man derefter sælger disse Varer til en lavere Pris end den, Staten har maattet betale for dem. Dette er mit personlige Forhold til denne Artikel, hvis det overhovedet kan antages at have nogen som helst Interesse.

Formanden: Folketingsmanden for Svendborg Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Sporon-Fiedler: Den højtærede Indenrigsministers Bemærkning er af stor Interesse, idet den giver os et betryggende Vidnesbyrd om, at naar Regeringsbladet vover sig lidt for langt ud, har den højtærede Minister den Opfattelse, at han bør retlede Bladet, saa det ikke vover sig længere ud, end det kan bunde, og det finder jeg meget godt.

Til det ærede Medlem fra Rønne (Hauge) skal jeg sige, at i Øjeblikket kan jeg ikke finde det, det ærede 10de Medlem for Hovedstaden (Borbjerg) sagde i 1915. Men der er en Udtalelse her af det samme ærede Medlem i Folketingstidenden fra 1917, Sp. 535, hvor det ærede Medlem under Finanslovens første Behandling den 22. Oktober 1917 udtalte følgende: „De store Statstilskud, som ikke mindst under Krigen er udbetalte til Fordel for forskellige Samfundsklasser, der ikke er Arbejdere, f. Eks. de 50 Mill. Kr., som Kornordningen koster, og som kommer en Række besiddende, endda store Landbrugere til gode.....“ Altsaa med andre Ord, de 50 Mill. Kr. kommer en Række Landbrugere til gode, men der staar ikke et Ord om, at de ogsaa kommer andre til gode. Jeg er altsaa ganske berettiget til at sige, at det ærede Medlems Partifælle — ikke han selv, der ikke spiller nær den Rolle, som han maaske selv tiltror sig — har stillet sig paa det Standpunkt, at et Tilskud til Befolkningens Ernæring er at opfatte som et Tilskud til Landbrugerne, og det kommer endogsaa en Række besiddende, endda store, Landbrugere til gode. Jeg synes, at allerede dette maa være Bevis nok, men, som sagt, da jeg gerne vil se det ærede Medlem i Sæk og Aske, skal jeg nok komme med et Bevis til.

Formanden: Folketingsmanden for Bornholms Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning:

Hauge: Det ærede Medlem søgte nu at klare sig med en Vittighed om, hvor lidt eller hvor meget jeg betød, og om, hvilken Rolle jeg spiller i Modsætning til andre af mine Partifæller. Jeg gør mig ikke til af, at jeg skulde spille nogen særlig stor Rolle, og jeg er da ganske paa det rene med, at jeg ikke kan spille en Rolle, der tilnærmelsesvis kan sammenlignes med den, det ærede Medlem spiller, specielt naar han indtager sin allerflotteste Stilling her oppe paa Talerstolen. Men jeg vil blot sige om det Citat, som det ærede Medlem nu læste op, at det efter min Mening ikke beviser noget som helst i Retning af, hvad der skulde bevises; det er uden Sammenhæng med, hvad der i øvrigt er sagt, naar det ærede Medlem fra Ærø nu citerer nogle faa Linier af, hvad min ærede Partifælle, det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds, har udtalt. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa denne Udtalelse, men jeg føler mig overbevist om, at hvis min ærede Partifælle havde været til Stede, vilde han have givet mig Ret i, hvad jeg her har udtalt, at de Tilskud, der gives af Staten, er givne dels til Landbruget og dels til Forbrugerne. Det er overhovedet meget vanskeligt at finde ud af, hvad Produktionspriserne egentlig er, hvor den Pris egentlig ligger, som er den Pris, Landbrugerne ubetinget har Ret til at kræve. Jeg erindrer saaledes, at et betydende Medlem, saa vidt jeg ved en Formand for Gaardmandsforeningerne her paa Sjælland, for ganske kort Tid siden krævede, at nu skulde Landbrugerne have den Pris, der kan tilkomme dem, Verdensmarkedets; denne vilde de nu kræve, selv om Smørret derved gik op til en Pris af 30 Kr. pr. Pund. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem mener, at en saadan Pris egentlig vil være det rette Udgangspunkt for, hvad vi skal give i Tilskud; men saakaan man altsaa meget vel sige, at Statens Tilskud bliver et Tilskud til Landbruget. Jeg tager imidlertid ikke en saadan enkelt Udtalelse som Bevis for, hvad Landbruget overhovedet kræver, og det ærede Medlem har heller ikke Ret til ganske ensidigt at fremhæve et løsrevet Citat som Bevis for, hvad Socialdemokratiet mener om de Tilskud, der er givne. Jeg føler mig, som sagt, overtydet om, at mine Udtalelser har